

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **H. S.**, zast. Mgr. Karlou Kratochvílovou, advokátkou se sídlem Politických vězňů 1371/13, Ostrava-Zábřeh, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **B. L** proti rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 6. 2023, čj. CPR-4922-3/ČJ-2023-930310-V243 a čj. CPR-4922-4/ČJ-2023-930310-V243, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 8. 2023, čj. 18 A 18/2023-48,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odbor cizinecké policie Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Frýdek - Místek, rozhodnutím ze dne 28. 12. 2022, čj. KRPT-186020-113/ČJ-2021-070022, uložilo žalobkyni podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, správní vyhoštění a stanovilo dobu, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států EU v délce 12 měsíců. Žalobkyně vykonávala pracovní činnosti v rozporu s povoleným místem výkonu práce a v rozporu s povoleným druhem vykonávané činnosti. Samostatným rozhodnutím jí současně uložil povinnost hradit náklady spojené s daným řízením.

[2] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím čj. CPR-4922-3/ČJ-2023-930310-V243 změnil k odvolání žalobkyně prvostupňové rozhodnutí co do počátku doby, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států EU, a také co do délky trvání neumožnění vstupu (tu změnil na 6 měsíců). Ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutím čj. CPR-4922-4/ČJ-2023-930310-V243 pak žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil prvostupňové rozhodnutí o povinnosti uhradit náklady řízení.

[3] Žalobkyně napadla tato rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který ji shora uvedeným rozsudkem zamítl. Nepřisvědčil námitce, že žalovaný mylně používá pojem „povolení k zaměstnání“ v situacích, kdy jde o zaměstnaneckou kartu. Za důvodnou nepovažoval ani námitku týkající se chybějícího důkazu o výkonu práce na určitém místě po zahájení správního řízení, stejně jako námitku, podle které nebyl žalovaný oprávněn posuzovat druh práce vykonávaný žalobkyní, neboť tím mělo dojít k neoprávněnému rozšíření předmětu řízení vymezeného v oznámení o jeho zahájení. Neztotožnil se ani s tím, že by výroková část rozhodnutí byla nedostatečně konkrétní (nepřezkoumatelná). Rozhodnutí není ani nepřiměřené z hlediska dopadů do soukromého a rodinného života. Uzavřel, že s ohledem na své závěry týkající se meritorního rozhodnutí plně ob stojí i rozhodnutí týkající se nákladů řízení.

II.

[4] Žalobkyně (stěžovatelka) brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností. Současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[5] Návrh na odkladný účinek stěžovatelka odůvodnila tím, že by neprodlený výkon rozhodnutí pro ni znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Stěžovatelka je v současnosti na území ČR zaměstnána českým subjektem a pobývá zde na základě tzv. fikce pobytu po podání žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Pokud by nebyl odkladný účinek kasační stížnosti přiznán, byla by tato žádost zamítnuta a stěžovatelce by zanikl pracovní poměr. Stěžovatelka také tvrdí, že v ČR žije s partnerem, se kterým se zde seznámila a který také v ČR pobývá na základě zaměstnanecké karty. Považuje za necitlivý požadavek, aby ji následoval do jiného státu. Zároveň se domnívá, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkazuje v tomto ohledu i na dobu, která uplynula od zahájení řízení (2 roky), v poměru k době, na kterou má být vyhoštěna. Na území ČR již pobývá 4 roky. Nepřiznání odkladu bude zcela nepochybně představovat nenapravitelnou újmu na jejích právech.

[6] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že proti jeho přiznání nemá námitku, neboť dané řízení o správním vyhoštění bylo zahájeno pro protiprávní jednání (zaměstnání bez povolení k zaměstnání, ačkoliv takové povolení bylo podmínkou zaměstnání), kterého se stěžovatelka dopustila v době oprávněného pobytu na území ČR. Nepřiznání odkladného účinku by skutečně mohlo podle žalovaného znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám jeho přiznáním. Současně přiznání odkladného účinku nebude ani v rozporu s veřejným zájmem.

[7] Osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

III.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro vyhovění návrhu.

[9] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, čímž prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského

pokračování

soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem případně zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro případy specifikované v § 73 odst. 2 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.). Podle tohoto ustanovení soud přiznává žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže (i) by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže (ii) to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Podle citovaného ustanovení soud při rozhodování o odkladném účinku poměřuje závažnost újmy, která může vzniknout stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Možná újma hrozící stěžovateli přitom musí být nepoměrně větší, a zároveň nesmí být přiznání odkladného účinku v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Vyžaduje se tedy zároveň poměrování hrozící újmy s mírou rozporu přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem. Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby kasační stížnosti mohl být takový účinek přiznán, musí navrhovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a osvědčit vznik újmy má stěžovatel (např. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, či ze dne 23. 1. 2014, čj. 6 Ads 99/2013-11). Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele; ten tedy musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to dovozuje. Oproti tomu zpochybnění přiznání odkladného účinku pro rozpor s důležitým veřejným zájmem leží na žalovaném (usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, čj. 52 Ca/2003-144, č. 87/2004 Sb. NSS), zatímco žalobci postačí, bude-li tvrdit, že takový rozpor s důležitým veřejným zájmem nehrozí. V rámci posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku se soud nezabývá námitkami ve věci samé.

[11] Žaloba proti rozhodnutí o správním o vyhoštění má odkladný účinek ze zákona (§ 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců). Oproti tomu kasační stížnost v téže věci odkladný účinek nemá a Nejvyšší správní soud může rozhodnout o jeho přiznání v souladu s výše citovanými ustanoveními. Obecně lze konstatovat, že judikatura je ve vztahu k přiznávání odkladného účinku kasačním stížnostem ve věcech správního vyhoštění dosti vstřícná (např. usnesení ze dne 19. 11. 2014, čj. 1 Azs 160/2014-25, č. 3169/2015 Sb. NSS). Z toho však nelze bez dalšího dovodit, že je ve věcech přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění nutno odkladný účinek kasační stížnosti přiznávat automaticky a kdykoliv, kdy o něj stěžovatel požádá (viz usnesení NSS ze dne 29. 5. 2019, čj. 8 Azs 147/2019-22). Takový výklad by nahrazoval vůli zákonodárce, který „plošný“ odkladný účinek v přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění předpokládal pouze pro podání žaloby a pro podání kasační stížnosti předpokládal individuální posouzení ze strany kasačního soudu na základě obecných podmínek pro přiznávání odkladného účinku.

[12] V nyní projednávané věci nicméně stěžovatelka zcela konkrétně uvedla, jaká újma by jí v důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti vznikla a proč se jedná o větší újmu, než která by v důsledku přiznání odkladného účinku vznikla jiným osobám. Poukazuje na to, že by v důsledku nepřiznání odkladného účinku byla zamítnuta její žádost o prodloužení zaměstnanecké karty a ze zákona by zanikl její pracovní poměr. Stejně tak poukázala na délku pobytu na území ČR a skutečnost, že zde žije se svým partnerem. Soud

taková tvrzení v daném řízení považuje za dostatečná. Vzhledem k tomu, že i sám žalovaný se pak ve vyjádření k návrhu ztotožnil se stěžovatelkou v tom, že by nepřiznání odkladného účinku pro ni skutečně mohlo znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout třetím jeho přiznáním, resp. že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s veřejným zájmem, dospěl Nejvyšší správní soud k tomu, že shora vymezené podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v dané věci naplněny.

[13] Nejvyšší správní soud tak ze shora uvedených důvodů návrhu stěžovatelky podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. vyhověl. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavují účinky napadeného rozsudku krajského soudu. Vzhledem k tomu, že žaloba proti rozhodnutí žalovaného o správním vyhoštění má podle § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců odkladný účinek ze zákona, fakticky se tak do meritorního rozhodnutí o kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek ve vztahu k vykonatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo stěžovatelce pravomocně uloženo správní vyhoštění.

[14] Zbývá doplnit, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti (srov. usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Rovněž lze dodat, že usnesení o odkladném účinku s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. září 2023

Milan Podhrázký
předseda senátu